Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

28. svibnja 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Pošiljke otpada – Uredba (EZ) br. 1013/2006 – Postupak prethodne pisane obavijesti i odobrenja – Opći zahtjevi o dostavi informacija – Prilog III.A – Mješavina papira, kartona i papirnatih proizvoda – Rubrika B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji – Nečistoće – Onečišćenje mješavine drugim materijalima – Oporaba na način prihvatljiv za okoliš”

U predmetu C-654/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Verwaltungsgericht Stuttgart (Upravni sud u Stuttgartu, Njemačka), odlukom od 10. listopada 2018., koju je Sud zaprimio 18. listopada 2018., u postupku

Interseroh Dienstleistungs GmbH

protiv

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: E. Regan, predsjednik vijeća, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič i C. Lycourgos (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: M. Krausenböck, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 18. rujna 2019.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Interseroh Dienstleistungs GmbH, A. Oexle i T. Lammers, *Rechtsanwälte*,

– za SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH, H. S. Wirsing i E. Beathalter, *Rechtsanwälte*,

– za nizozemsku vladu, M. Bulterman i M. A. M. de Ree, u svojstvu agenata,

– za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

– za Europsku komisiju, L. Haasbeek i A. C. Becker, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 30. siječnja 2020.,

* Jezik postupka: njemački

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL 2006., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/2002 od 10. studenoga 2015. (SL 2015., L 294, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1013/2006).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društava Interseroh Dienstleistungs GmbH (u daljnjem tekstu: Interseroh) i SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (Agencija za poseban otpad savezne zemlje Baden-Württemberg, u daljnjem tekstu: SAA), povodom odbijanja Agencije da oslobodi pošiljke mješavine otpada od papira, kartona i papirnatih proizvoda kao i drugih materijala od postupka davanja obavijesti predviđenog Uredbom br. 1013/2006.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

3 Članak 1. Konvencije o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju, potpisane u Baselu 22. ožujka 1989., odobrene u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 93/98/EEZ od 1. veljače 1993. (SL 1993., L 39, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 17., str. 16.), u verziji primjenjivoj u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Baselska konvencija), naslovljen „Predmet Konvencije”, u stavku 1. točki (a) propisuje:

„Za potrebe ove Konvencije, sljedeće vrste otpada koje se nalaze u prekograničnom prometu smatrat će se ‚opasnim otpadom’:

(a) Otpad koji spada u bilo koju kategoriju iz Dodatka I., osim onog otpada koji nema niti jedno od obilježja navedenih u Dodatku III.

[…]”

4 Uvodna rečenica Dodatka IX. toj konvenciji glasi:

„Otpad naveden u ovom dodatku nije otpad obuhvaćen člankom 1. stavkom 1. točkom (a) Konvencije, osim ako ne sadržava materijale iz Dodatka I. u mjeri u kojoj bi pokazivao obilježja iz Dodatka III.”

5 Popis B3 tog dodatka odnosi se na „otpad koji uglavnom sadržava organske sastojke koji mogu sadržavati metale i anorganske materijale”. Taj popis B3 sadržava, među ostalim, rubriku B3020, koja glasi:

„B3020 Otpad papira, kartona i papirnatih proizvoda

Sljedeći materijali, pod uvjetom da nisu pomiješani s opasnim otpadom:

Papirnati ili kartonski otpad i otpaci koji se sastoje od:

– neizbijeljenog papira ili kartona ili valovitog papira ili kartona

– drugog papira ili kartona uglavnom izrađenog od izbijeljene kemijske pulpe koja nije obojena u cjelini

– papira ili kartona uglavnom izrađenog od mehaničke pulpe (na primjer novine, časopisi i slični tiskani materijali)

ostalog, što uključuje, ali se ne ograničava na:

– slojeviti karton;

– nesortirane otpatke”.

Pravo Unije

Direktiva 2006/12/EZ

6 Članak 4. stavak 1. Direktive 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (SL 2006., L 114, str. 9.) propisivao je:

„Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otpad oporabljuje ili zbrinjava ne ugrožavajući zdravlje ljudi i bez korištenja postupaka ili metoda kojima bi se mogao ugroziti okoliš, a osobito;

(a) bez ugrožavanja vode, zraka, tla, biljaka ili životinja;

(b) bez uzrokovanja neugodnosti u pogledu buke ili neugodnih mirisa;

(c) bez štetnih utjecaja na krajolik ili mjesta od posebnog interesa.”

Uredba br. 1013/2006

7 Uvodne izjave 1., 3., 5., 7., 8., 14., 15., 33. i 39. Uredbe br. 1013/2006 glase:

„(1) Zaštita okoliša je glavni i prevladavajući cilj i sadržaj ove Uredbe […]

[…]

(3) Odluka [93/98] odnosila se na sklapanje, u ime Zajednice, Baselske konvencije […], koju je Zajednica potpisala 1994. […]

[…]

(5) U pogledu činjenice da je Zajednica odobrila Odluku C(2001)107/završna verzija Vijeća [Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD)] o reviziji Odluke C(92)39/završna verzija o nadzoru prekograničnog prometa otpada namijenjenog postupcima oporabe (Odluka OECD-a), radi usklađivanja popisa otpada s Baselskom konvencijom i preispitivanja određenih drugih zahtjeva, sadržaj te Odluke nužno je ugraditi u zakonodavstvo Zajednice

[…]

(7) Nadzor i kontrolu pošiljaka otpada važno je tako organizirati i zakonski urediti da se vodi računa o potrebi očuvanja, zaštite i unapređenja kvalitete okoliša i zdravlja ljudi, te da se promiče jednoobrazna primjena zakonske regulative u cijeloj Zajednici.

(8) Također je važno imati na umu zahtjev utvrđen člankom 4. stavkom 2. točkom (d) Baselske konvencije da pošiljke opasnog otpada treba svesti na najmanju moguću mjeru, u skladu s učinkovitim gospodarenjem otpadom na način koji nije štetan za okolinu.

[…]

(14) Kod pošiljaka […] otpada koji nije naveden u Prilogu III., III.A ili III.B namijenjenog postupcima oporabe, primjereno je osigurati optimalni nadzor i kontrolu zahtijevajući prethodno pisano odobrenje za takve pošiljke. […]

(15) Kod pošiljaka otpada navedenog u Prilogu III., III.A ili III.B koji je namijenjen postupcima oporabe, primjereno je osigurati minimalnu razinu nadzora i kontrole zahtijevajući da takve pošiljke budu popraćene određenim informacijama.

[…]

(33) Treba poduzeti potrebne mjere kako bi se osiguralo, u skladu s Direktivom [2006/12] i ostalim zakonodavstvom Zajednice o otpadu, da se otpadom koji se otprema unutar Zajednice i otpadom koji se uvozi u Zajednicu, cijelo vrijeme tijekom otpreme uključujući oporabu ili odlaganje u državi odredišta, gospodari tako da se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne rabe postupci ili metode koje bi mogle štetiti okolišu. […]

[…]

(39) Kod razmatranja koji mješoviti otpad dodati u Prilog III.A, u obzir treba uzeti, *inter alia*, sljedeće informacije: svojstva otpada, kao što su njegove moguće opasne karakteristike, njegov potencijal za onečišćenje i njegovo fizičko stanje, aspekte gospodarenja kao npr. tehnološki kapacitet za oporabu otpada i korisne učinke na okoliš koji proistječu iz postupka oporabe, te postoji li mogućnost da se gospodarenje otpadom na način prihvatljiv za okoliš dovede u pitanje. […]”

8 Članak 2. točke 3. i 8. te uredbe propisuje:

„U smislu ove Uredbe:

[…]

3. ‚mješoviti otpad’ znači otpad koji nastaje namjernim ili nenamjernim miješanjem dviju ili više vrsta različitog otpada a za koju mješavinu ne postoji jedna zasebna stavka u prilozima III., III.B, IV. i IV. A. Otpad koji se otprema kao jedna pošiljka otpada a sastoji se od dva ili više otpada, u kojoj je svaki otpad odvojen, nije mješavina otpada.

[…]

8. ‚gospodarenje otpadom na način prihvatljiv za okoliš’ znači poduzimanje svih praktičnih mjera kojima se osigurava da se otpadom gospodari na način kojim će se zdravlje ljudi i okoliš zaštititi od eventualno štetnih učinaka takvog otpada.”

9 Članak 3. te uredbe, naslovljen „Opći postupovni okvir”, propisuje:

„1. Pošiljke sljedećih vrsta otpada podliježu postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja predviđene odredbama ove glave:

[…]

(b) ako su namijenjene postupcima oporabe:

[…]

iii. otpad koji nije klasificiran u jednu zasebnu stavku niti u jednom od Priloga III., III.B, IV. ili IV.A;

iv. mješoviti otpad koji nije klasificiran u jednu zasebnu stavku niti u jednom od Priloga III., III.B, IV. ili IV.A, osim ako nije naveden u popisu iz Priloga III. A.

2. Pošiljke sljedećih vrsta otpada namijenjenog oporabi podliježu zahtjevima o dostavi općih podataka utvrđenih u članku 18., ako količina otpada koji se otprema prelazi 20 kg;

(a) otpad iz Priloga III. ili III.B;

(b) mješavine, koje nisu klasificirane u jednu zasebnu stavku u Prilogu III., dviju ili više vrsta otpada iz Priloga III., pod uvjetom da sastav tih mješavina ne umanjuje mogućnost njihove oporabe na način prihvatljiv za okoliš i pod uvjetom da su te mješavine navedene u Prilogu III.A, sukladno članku 58.

[…]”

10 Članak 4. i sljedeći Uredbe br. 1013/2006 predviđaju pravila o postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja.

11 Članak 18. te uredbe utvrđuje opće zahtjeve o dostavi informacija, prema kojima otpad naveden, među ostalim, u njezinu članku 3. stavku 2. mora biti popraćen određenim informacijama, među kojima je i obrazac iz Priloga VII. toj uredbi.

12 Članak 28. Uredbe br. 1013/2006, naslovljen „Neslaganje o pitanjima klasifikacije”, u stavku 2. predviđa:

„Ako se nadležna tijela polazišta i odredišta ne mogu sporazumjeti o klasifikaciji otpada koji je prijavljen u obavijesti u otpad prema popisu u Prilogu III., III.A, III.B ili IV., otpad se smatra navedenim u popisu Priloga IV.”

13 Članak 49. te uredbe, naslovljen „Zaštita okoliša”, u stavku 1. određuje:

„Proizvođač, podnositelj obavijesti i ostala poduzeća uključena u otpremu i/ili oporabu ili odlaganje otpada moraju poduzeti potrebne mjere kako bi osigurali da se cijelo vrijeme otpreme te tijekom oporabe i odlaganja otpadom koji prevoze upravlja ne ugrožavajući zdravlje ljudi i na način koji nije štetan za okoliš. Posebno, kad se otprema događa u Zajednici, treba poštovati zahtjeve iz članka 4. Direktive [2006/12] i ostalo zakonodavstvo Zajednice koje se odnosi na otpad.”

14 Prilog III. navedenoj uredbi naslovljen je „Popis otpada koji podliježe općim zahtjevima za dostavu informacija navedenima u članku 18. (‚zeleni’ popis otpada)”. U njegovu uvodnom dijelu navodi se:

„Bez obzira je li otpad sadržan u ovom Popisu ili nije, on ne može podlijegati općim zahtjevima za dostavu informacija navedenima u članku 18. ako je onečišćen drugim materijalima u mjeri da

(a) se rizici vezani uz taj otpad, kad se uzmu u obzir opasna svojstva navedena u Prilogu III. Direktivi [Vijeća] 91/689/EEZ [od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu (SL 1991., L 377, str. 20.), koja je stavljena izvan snage Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL 2008., L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 99.)], toliko povećaju da ga je primjereno podvrgnuti postupku prethodne pismene obavijesti i odobrenja; ili

(b) da onemogućava oporabu otpada na način prihvatljiv za okoliš."

15 U dijelu I. taj Prilog III. predviđa, među ostalim, da otpad naveden u Dodatku IX. Baselskoj konvenciji, preuzet u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006, koji sadržava, među ostalim, rubriku B3020, podliježe općim zahtjevima o dostavi informacija iz njezina članka 18.

16 Prilog III.A toj uredbi, naslovljen „Mješavine dviju ili više vrsta otpada koje su navedene u Prilogu III., a nisu razvrstane ni u jedan od pojedinačnih unosa iz članka 3. stavka 2.", određuje:

„1. Neovisno o tome jesu li uvrštene na ovaj popis, za mješavine ne smiju vrijediti opći zahtjevi za dostavljanje informacija utvrđeni u članku 18. ako su onečišćene drugim materijalima do mjere koja:

(a) dovoljno povećava rizike povezane s otpadom da ako se uzmu u obzir opasne karakteristike navedene u Prilogu III. Direktivi [91/689], otpad postaje primjereno podvrći postupku prethodne pismene prijave ili odobrenja; ili

(b) sprečava oporabu otpada na način koji je prihvatljiv za okoliš.

[…]

3. Sljedeće mješavine otpada, razvrstane pod odvojenim alinejama ili podalinejama jedne stavke, uključuju se u ovaj Prilog:

[…]

(g) mješavine otpada razvrstane pod stavkom B3020 baselske klasifikacije ograničene na neizbijeljeni papir ili karton ili valoviti papir ili karton, ostali papir ili karton, izrađen uglavnom od izbijeljene kemijske celuloze, neobojene u masi, papir ili karton izrađen uglavnom od mehaničke celuloze (na primjer novine, časopisi i slični tiskani materijali).

[…]"

17 Prilog V. navedenoj uredbi, naslovljen „Otpad koji podliježe zabrani izvoza iz članka 36.", u dijelu I. popisu B preuzima Dodatak IX. Baselskoj konvenciji. Rubrika B3020, koja se nalazi pod stavkom B3, naslovljenom „Otpad koji uglavnom sadrži organske sastojke, ali koji može sadržavati metale i anorganske materijale", glasi:

„B3020 Otpad papira, kartona i papirnatih proizvoda

Sljedeći materijali, pod uvjetom da nisu pomiješani s opasnim otpadom:

– Papirnati ili kartonski otpad i otpaci koji se sastoje od:

  – neizbijeljenog papira ili kartona ili valovitog papira ili kartona

  – drugog papira ili kartona uglavnom izrađenog od izbijeljene kemijske pulpe koja nije obojena u cjelini

– papira ili kartona uglavnom izrađenog od mehaničke pulpe (na primjer novine, časopisi i slični tiskani materijali)

– ostalo, što uključuje, ali se ne ograničava na:

– slojeviti karton;

– nesortirane otpatke.”

Direktiva 2008/98

18 Članak 13. Direktive 2008/98 propisuje:

„Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se gospodarenje otpadom provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi, ne šteti okolišu, a posebno:

(a) ne ugrožava voda, zrak, tlo, biljke ili životinje;

(b) ne uzrokuju neugodnosti u pogledu buke ili neugodnih mirisa;

(c) bez štetnih utjecaja na krajolik ili mjesta od posebnog interesa.”

19 Prilog III. toj direktivi opisuje svojstva otpada koja ga čine opasnim.

Glavni postupak i prethodna pitanja

20 Interseroh je društvo sa sjedištem u Njemačkoj. Prikuplja upotrijebljenu prodajnu ambalažu, tj. laku papirnatu ambalažu, namijenjenu oporabi. Prerađeni otpadni papir prevozi se radi recikliranja u tvornicu u Nizozemskoj čiji je operater ESKA Graphic Board BV (u daljnjem tekstu: ESKA).

21 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da se prevezeni otpad mora sastojati od mješavine papira, kartona i papirnatih proizvoda, tako da je svaka vrsta otpada od kojeg se sastoji mješavina obuhvaćena prvom, drugom ili trećom alinejom rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji, pri čemu ta mješavina usto sadržava do 10 % nečistoća, koje se sastoje od kartona za pakiranje tekućina (do 4 %), plastike (do 3 %), metala (do 0,5 %) te ostalih stranih materijala (do 3,5 %), poput stakla, kamenja, tekstila ili gume (u daljnjem tekstu: predmetna mješavina otpada). Te vrijednosti odgovaraju maksimalnim ograničenjima koje je odredila ESKA.

22 SAA, tijelo nadležno za provedbu propisa o pošiljkama otpada u saveznoj zemlji Baden-Württembergu (Njemačka), obavlja, među ostalim, zadaće predviđene Uredbom br. 1013/2006.

23 Sud koji je uputio zahtjev navodi da su pošiljke vrsta mješavina otpada poput onih o kojima je ovdje riječ obavljene na temelju odobrenja izvoza koje su izdali SAA i nadležno nizozemsko tijelo, u skladu s postupkom obavješćivanja predviđenim u članku 4. i sljedećima Uredbe br. 1013/2006.

24 ESKA je 20. svibnja 2015. od Odjela za sporove Raada van State (Državno vijeće, Nizozemska) ishodila odluku na temelju koje vrsta mješavine otpada poput one o kojoj je ovdje riječ, neovisno o prisutnosti nečistoća, potpada pod rubriku B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji, spomenutu u Prilogu III. Uredbi br. 1013/2006, i, slijedom toga, pod popis otpada koji podliježe općim zahtjevima o dostavi informacija iz članka 18. te uredbe.

25 Oslanjajući se na tu odluku, Interseroh je zatražio od SAA-a da predmetnu mješavinu otpada klasificira kao otpad iz Priloga III. Uredbi br. 1013/2006.

26 SAA je odbio taj zahtjev, s jedne strane, jer ta mješavina otpada nije u cijelosti obuhvaćena nekom od četiriju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji. Konkretno, ta mješavina nije obuhvaćena četvrtom alinejom te rubrike jer nije riječ o preostaloj kategoriji za mješavine drukčijeg podrijetla ili sastava. S druge strane, SAA je smatrao da je klasifikacija navedene mješavine na temelju Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006 isključena zbog prevelikog udjela nečistoća koje su u njoj prisutne.

27 Društvo Interseroh 1. lipnja 2016. podnijelo je tužbu Verwaltungsgerichtu Stuttgart (Upravni sud u Stuttgartu, Njemačka), zahtijevajući da se utvrdi da ono u odnosu na predmetnu mješavinu otpada ne podliježe obvezi obavješćivanja, nego samo općim zahtjevima o dostavi informacija iz članka 18. Uredbe br. 1013/2006.

28 U tom se pogledu taj sud pita obuhvaća li rubrika B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji mješavine otpada dobivene od otpada iz prvih triju alineja te rubrike, a koje usto sadržavaju do 10 % nečistoća, ili se ta rubrika odnosi isključivo na otpad koji se sastoji od jedne jedine vrste otpada jer su takve mješavine obuhvaćene samo točkom 3. podtočkom (g) Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006.

29 U tim je okolnostima Verwaltungsgericht Stuttgart (Upravni sud u Stuttgartu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 3. stavak 2. Uredbe [br. 1013/2006] […] tumačiti na način da su mješavine otpada papira, kartona i papirnatih proizvoda, čiji je sastav takav da su dijelovi otpada, uzeti u obzir zasebno, obuhvaćeni prvim trima alinejama rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji te koje dodatno sadržavaju do 10 % udjela nečistoća, obuhvaćene rubrikom B3020 [Dodatka IX.] Baselskoj konvenciji te time podliježu općim zahtjevima o dostavi informacija utvrđenima u članku 18., a ne obvezi davanja obavijesti u skladu s člankom 4.?

Ako je odgovor na prvo pitanje niječan:

2. Treba li članak 3. stavak 2. Uredbe [br. 1013/2006] […] tumačiti na način da mješavine otpada papira, kartona i papirnatih proizvoda, čiji je sastav takav da su dijelovi otpada, uzeti u obzir zasebno, obuhvaćeni prvim trima alinejama rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji te dodatno sadržavaju do 10 % udjela nečistoća, nisu obuhvaćene točkom 3. podtočkom (g) Priloga III.A te time ne podliježu općim zahtjevima o dostavi informacija utvrđenima u članku 18., nego obvezi davanja obavijesti u skladu s člankom 4.?”

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

30 Nakon objave mišljenja nezavisne odvjetnice, Interseroh je aktom podnesenim tajništvu Suda 18. veljače 2020. zatražio da se odredi ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, u skladu s člankom 83. Poslovnika Suda.

31 U prilog svojem zahtjevu Interseroh je u biti istaknuo da se mišljenje nezavisne odvjetnice temelji na novim elementima o kojima stranke još nisu raspravljale. Interseroh osobito upućuje na točke 35. do 48., 59., 68. i 74. tog mišljenja. U tom pogledu dodaje da problematika dosljednog tumačenja zakonodavstva o otpadu nije bila istaknuta na raspravi. Osim toga, u svojem zahtjevu za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka Interseroh u više pogleda osporava tumačenje Uredbe br. 1013/2006 koje je nezavisna odvjetnica dala u svojem mišljenju.

32 S jedne strane, valja podsjetiti na to da, na temelju članka 252. drugog stavka UFEU-a, nezavisni odvjetnik, djelujući posve nepristrano i neovisno, javno iznosi obrazložena mišljenja o predmetima u kojima se u skladu sa Statutom Suda Europske unije zahtijeva njegovo sudjelovanje. Sud nije vezan ni mišljenjem ni obrazloženjem nezavisnog odvjetnika (presuda od 19. prosinca 2019., Exportslachterij J. Gosschalk i dr., C-477/18 i C-478/18, EU:C:2019:1126, t. 43. i navedena sudska praksa).

33 Također valja podsjetiti na to da se u Statutu Suda Europske unije i Poslovniku ne predviđa mogućnost da zainteresirane stranke odgovore na mišljenje nezavisnog odvjetnika. Stoga neslaganje neke stranke s mišljenjem nezavisnog odvjetnika, bez obzira na pitanja koja je ondje razmatrao, ne može samo za sebe biti opravdan razlog za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka (presuda od 19. prosinca 2019., Exportslachterij J. Gosschalk i dr., C-477/18 i C-478/18, EU:C:2019:1126, t. 44. i navedena sudska praksa).

34 S druge strane, Sud na temelju članka 83. Poslovnika može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako stranka po zatvaranju tog dijela postupka iznese novu činjenicu koja je takve prirode da ima odlučujući utjecaj na odluku Suda ili pak ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta Suda Europske unije.

35 U ovom slučaju, suprotno onomu što tvrdi Interseroh, to je društvo, kao i zainteresirane osobe koje su sudjelovale u ovom postupku, moglo iznijeti, kako u pisanom tako i u usmenom dijelu postupka, pravne elemente koje je smatralo relevantnima kako bi se Sudu omogućilo tumačenje Uredbe br. 1013/2006, a kako bi odgovorio na pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev.

36 Nijedan od elemenata na koje se Interseroh pozvao u prilog svojem zahtjevu za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka stoga ne može opravdati to ponovno otvaranje, u skladu s člankom 83. Poslovnika.

37 U tim okolnostima Sud, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, smatra da ne treba odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka.

O prethodnim pitanjima

38 Svojim dvama pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 3. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe br. 1013/2006 tumačiti na način da je tom odredbom obuhvaćena mješavina otpada od papira, kartona i papirnatih proizvoda, pri čemu je svaka vrsta otpada obuhvaćena nekom od prvih triju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji, koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, a koja sadržava do 10 % nečistoća.

39 Stavak 2. članka 3. Uredbe br. 1013/2006 predviđa da pošiljke otpada namijenjene oporabi i čija količina otpada prelazi 20 kilograma podliježu općim zahtjevima o dostavi informacija utvrđenima u članku 18. te uredbe, pod uvjetom da je, s jedne strane, na temelju stavka 2. točke (a) članka 3. navedene uredbe, taj otpad naveden, među ostalim, u Prilogu III. toj uredbi ili da, s druge strane, na temelju stavka 2. točke (b) tog članka 3., mješavine, koje nisu klasificirane u jednu zasebnu stavku u Prilogu III., dvaju ili više vrsta otpada iz Priloga III.A Uredbe br. 1013/2006 imaju sastav koji ne umanjuje mogućnost njihove oporabe na način koji nije štetan za okoliš.

40 Budući da članak 3. stavak 2. točka (a) i članak 3. stavak 2. točka (b) Uredbe br. 1013/2006 upućuju na priloge III. i III.A toj uredbi, najprije valja ispitati doseg njezina Priloga III. i, prema potrebi, kao drugo, doseg njezina Priloga III. A.

41 Što se tiče, kao prvo, Priloga III. Uredbi br. 1013/2006, on sadržava „zeleni” popis otpada, a njegov dio I. upućuje na Dodatak IX. Baselskoj konvenciji, koji je preuzet u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, u kojem se nalazi, među ostalim, rubrika B3020, naslovljena „Otpad papira, kartona i papirnatih proizvoda”.

42 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da radi njihova prijevoza za potrebe recikliranja u tvornicu kojom upravlja ESKA, koja se nalazi u Nizozemskoj, mješavine otpada od papira i kartona koje prikuplja Interseroh moraju, među ostalim, sadržavati najmanje 90 % otpada iz neke od prvih triju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji. Sud koji je uputio zahtjev u tom se pogledu pita mogu li se takve mješavine svrstati u tu rubriku.

43 Uvodno valja istaknuti da u Dodatku IX. Baselskoj konvenciji rubrika B3020 sadržava četiri alineje, od kojih četvrta sama sadržava dvije alineje, dok je u francuskoj verziji Priloga V. dijela 1. popisa B Uredbe br. 1013/2006 ta rubrika drukčije strukturirana jer sadržava dvije alineje, koje same sadržavaju tri i dvije alineje.

44 Međutim, valja istaknuti da, s obzirom na to da, kao što je to navedeno u uvodnim izjavama 3. i 5. Uredbe br. 1013/2006, iz Odluke 93/98 proizlazi da je Europska unija odobrila Baselsku konvenciju i da je tom uredbom unesen sadržaj OECD-ove odluke kojom se usklađuje popis otpada s tom konvencijom, odredbe te konvencije sastavni su dio pravnog poretka Unije od datuma na koji je Unija postala njezina stranka. U tom kontekstu i s obzirom na načelo nadređenosti međunarodnih sporazuma koje je sklopila Unija nad propisima sekundarnog prava, Uredbu br. 1013/2006 valja u najvećoj mogućoj mjeri tumačiti u skladu s Baselskom konvencijom (vidjeti u tom smislu presudu od 11. travnja 2013., HK Danmark C-335/11 i C-337/11, EU:C:2013:222, t. 29. i 30. i navedenu sudsku praksu).

45 Slijedom toga, kako bi se protumačila rubrika B3020 preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006, valja uzeti u obzir način na koji su različite alineje te rubrike strukturirane u rubrici B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji.

46 Nakon tog uvodnog zapažanja, valja utvrditi da rubrika B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji obuhvaća „papirnati ili kartonski otpad i otpatke”, pod uvjetom da nisu pomiješani s opasnim otpadom, i sadržava četiri alineje. Na temelju prvih triju alineja te rubrike, koje odgovaraju trima alinejama koje sadržava prva alineja rubrike B3020 preuzete u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006 u njezinoj verziji na francuskom jeziku, takav otpad i otpaci mogu se sastojati od „neizbijeljenog papira ili kartona ili valovitog papira ili kartona”, „drugog papira ili kartona uglavnom izrađenog od izbijeljene kemijske pulpe koja nije obojena u cjelini” ili „papira ili kartona uglavnom izrađenog od mehaničke pulpe (na primjer novine, časopisi i slični tiskani materijali)”. Četvrta alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji, koja u francuskoj verziji Uredbe br. 1013/2006 odgovara drugoj alineji rubrike B3020 koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B, glasi „ostalo” i obuhvaća „slojeviti karton” i „nesortirane otpatke”, ali nije na to ograničena.

47 Stoga, kao prvo, iz strukture rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji kao i iz teksta njezinih četiriju alineja proizlazi da one obuhvaćaju različite vrste otpada i otpadaka od papira ili kartona, bez navođenja mješavina otpada koje su obuhvaćene tim različitim vrstama.

48 Osim toga, s obzirom na tekst četvrte alineje te rubrike, tu alineju treba shvatiti kao da se odnosi na druge vrste otpada i otpadaka od papira ili kartona koji nisu obuhvaćeni prvim trima alinejama te rubrike.

49 Stoga, s obzirom na njezin tekst, rubriku B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji, preuzetu u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006, treba shvatiti na način da svaki otpad naveden u četirima alinejama te rubrike odgovara jednoj vrsti otpada i da ta rubrika ne obuhvaća mješavine koje se sastoje od otpada tih različitih vrsta.

50 Kao drugo, to je tumačenje jedino koje se može uskladiti s općom strukturom Uredbe br. 1013/2006. Naime, članak 3. stavak 2. točka (b) te uredbe izričito se odnosi na mješavine otpada, koje nisu klasificirane u neku zasebnu rubriku u Prilogu III. toj uredbi, za najmanje dva otpada navedena u tom prilogu, i koje su navedene u Prilogu III.A navedenoj uredbi. Međutim, točka 3. podtočka (g) potonjeg priloga izričito navodi mješavine otpada iz prvih triju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji. Stoga valja smatrati, kao što je to u biti istaknula nezavisna odvjetnica u točki 43. svojeg mišljenja, da bi taj Prilog III.A bio lišen svojeg korisnog učinka ako bi rubriku B3020, preuzetu u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006, a osobito njezinu posljednju alineju, naslovljenu „ostalo”, trebalo shvatiti na način da uključuje mješavine otpada koje se sastoje od otpada navedenog u drugim alinejama te rubrike.

51 Kao treće, tumačenje koje proizlazi iz teksta rubrike B3020, preuzete u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006, s obzirom na odgovarajuću rubriku iz Dodatka IX. Baselskoj konvenciji i na opću strukturu te uredbe, u skladu je s ciljem zaštite okoliša koji se nastoji postići navedenom uredbom. Prema njezinoj uvodnoj izjavi 7., ta uredba organizira i uređuje nadzor i kontrolu pošiljaka otpada na način koji uzima u obzir potrebu očuvanja, zaštite i unapređenja kvalitete okoliša i zdravlja ljudi.

52 Međutim, činjenica da su pošiljke otpada koje su namijenjene oporabi i navedene su na zelenom popisu otpada iz Priloga III. Uredbi br. 1013/2006, kao iznimka, općenito isključene iz postupka prethodne pisane obavijesti i odobrenja predviđenog u glavi II. poglavlju I. te uredbe objašnjava se okolnošću da pošiljke tog otpada predstavljaju manje opasnosti za okoliš, što omogućuje da se, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 15. navedene uredbe, nametne minimalna razina nadzora i kontrole, zahtijevanjem da te pošiljke prate određene informacije.

53 Stoga se cilju zaštite okoliša i zdravlja ljudi koji se želi postići Uredbom br. 1013/2006 protivi to da se rubrika B3020, preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, tumači na način da mješavine koje nisu izričito navedene u toj rubrici podliježu općim zahtjevima o dostavi informacija utvrđenima u članku 18. navedene uredbe, koji su manje strogi od onih predviđenih za postupak prethodne pisane obavijesti i odobrenja iz njezina članka 3. stavka 1.

54 Iz prethodno navedenog proizlazi da se rubrika B3020, preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B Uredbe br. 1013/2006, odnosi samo na otpad koji pripada svakoj vrsti otpada od papira, kartona i papirnatih proizvoda navedenog u različitim alinejama navedene rubrike. Stoga ona ne obuhvaća mješavine otpada sastavljene od otpada koji je zasebno obuhvaćen tim različitim alinejama. Stoga se takve mješavine ne mogu svrstati na zeleni popis otpada iz Priloga III. Uredbi br. 1013/2006, što isključuje to da podliježu općim zahtjevima o dostavi informacija utvrđenima u njezinu članku 18., na temelju njezina članka 3. stavka 2. točke (a).

55 S obzirom na taj međuzaključak, valja ispitati, kao drugo, doseg Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006, kako bi se utvrdilo primjenjuje li se sustav predviđen njezinim člankom 3. stavkom 2. točkom (b) na predmetne mješavine otpada.

56 Kao što je to navedeno u točki 48. ove presude, točka 3. podtočka (g) tog Priloga III.A izričito spominje mješavine otpada koje se sastoje od otpada svrstanog u rubriku B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji i koje su ograničene na mješavine otpada iz prvih triju alineja te rubrike.

57 U tom se pogledu sud koji je uputio zahtjev pita isključuje li postojanje do 10 % nečistoća u sastavu mješavina otpada, pri čemu je svaki otpad obuhvaćen nekom od prvih triju alineja te rubrike, to da se navedene mješavine mogu svrstati u potonju.

58 Kao prvo, valja istaknuti da taj sud navodi da mješavine otpada koje Interseroh prevozi u Nizozemsku radi recikliranja mogu sadržavati do 4 % kartona za pakiranje tekućina. No, iz elemenata spisa kojima Sud raspolaže proizlazi da ti kartoni mogu potpadati pod rubriku B3020 Dodatka IX. Baselskoj

konvenciji. Naime, nesporno je da se kartoni za pakiranje tekućina, kada su otpad, mogu svrstati u rubriku „otpad papira, kartona i papirnatih proizvoda”. Međutim, budući da ne odgovaraju nijednoj od vrsta otpada navedenih u prvim trima alinejama te rubrike, valja smatrati da su obuhvaćeni njezinom četvrtom alinejom, koja obuhvaća ostali otpad.

59 Stoga, pod uvjetom provjera koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev u pogledu prisutnosti kartona za pakiranje tekućina u predmetnim mješavinama otpada, takva prisutnost ima za posljedicu to da se te mješavine sastoje od otpada koji treba svrstati ne samo u neku od prvih triju alineja te rubrike nego i u njezinu četvrtu alineju, tako da navedene mješavine nisu obuhvaćene točkom 3. podtočkom (g) Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006, čiji se jasan tekst odnosi samo na mješavine otpada sastavljene od otpada koji je obuhvaćen prvim trima alinejama te rubrike i stoga ne pripadaju mješavinama iz tog priloga. Takve mješavine stoga nisu obuhvaćene postupkom dostave informacija iz članka 18. te uredbe.

60 Kao drugo, valja istaknuti da, čak i u slučaju da predmetne mješavine otpada ne sadržavaju kartone za pakiranje tekućina, iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da te mješavine u svakom slučaju mogu sadržavati do 7 % drugih nečistoća.

61 Kako bi se utvrdilo mogu li takve mješavine otpada biti obuhvaćene Prilogom III.A Uredbi br. 1013/2006, valja podsjetiti na to da se u njegovoj točki 1. navodi da mješavine otpada koje se nalaze ili ne nalaze na popisu mješavina otpada navedenom u tom Prilogu III.A ne podliježu općim zahtjevima o dostavi informacija iz članka 18. te uredbe ako su onečišćene drugim materijalima u mjeri koja ili povećava rizike povezane s tim otpadom do te mjere da moraju biti podvrgnute postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja, uzimajući u obzir kriterije opasnosti nabrojene u Prilogu III. Direktivi 91/689, ili sprečava da se taj otpad oporabi na način prihvatljiv za okoliš.

62 Stoga, prije svega, iz teksta točke 1. Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006 proizlazi da mješavina otpada navedena na popisu iz tog priloga nije isključena iz tog popisa samo zato što ta mješavina sadržava nečistoće, osim otpada izričito navedenog na tom popisu. Naime, kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 53. svojeg mišljenja, postojanje navedene točke 1. pokazuje da je zakonodavac Unije bio svjestan tehničkih poteškoća ili nemogućnosti da osigura potpunu čistoću svih tokova otpada.

63 Osim toga, valja istaknuti, s jedne strane, da uvjet iz točke 1. podtočke (a) Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006 ima za cilj osigurati da mješavine otpada iz tog priloga, koje zbog nečistoća koje sadržavaju nose sa sobom povećane rizike za okoliš, podliježu postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja. Konkretno, takvi rizici trebaju se ocijeniti s obzirom na kriterije opasnosti iz Priloga III. Direktivi 91/689, koji su nakon njezina stavljanja izvan snage preuzeti u Prilogu III. Direktivi 2008/98.

64 S druge strane, uvjet iz točke 1. podtočke (b) Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006 upućuje na zahtjev „oporabe na način prihvatljiv za okoliš”. Iako taj pojam u toj uredbi nije izričito definiran, ipak valja istaknuti da, poput definicije pojma „gospodarenje otpadom na način prihvatljiv za okoliš” iz članka 2. točke 8. te uredbe, oporaba otpada na način prihvatljiv za okoliš obuhvaća svaku praktičnu mjeru koja osigurava da se otpad oporabi na način kojim se jamči zaštita zdravlja ljudi i okoliša od štetnih učinaka koje taj otpad može imati.

65 U tom kontekstu valja podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz članka 49. stavka 1. Uredbe br. 1013/2006 u vezi s njezinom uvodnom izjavom 33., otpad treba otpremiti u zemlju odredišta na način da se tijekom cijelog razdoblja otpreme ne ugrožava zdravlje ljudi niti primjenjuju postupci ili metode koje bi mogle štetiti okolišu. U tom pogledu, ako se prijevoz odvija u Uniji, taj članak 49. stavak 1. zahtijeva da se poštuju zahtjevi predviđeni, među ostalim, u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/12, čije su odredbe preuzete u članku 13. Direktive 2008/98, prema kojima se otpad oporabljuje na način da ne ugrožava vode, zrak ili tlo ni biljke i životinje te da ne uzrokuje neugodnosti u pogledu buke i neugodnih mirisa niti ugrožava krajolik ili mjesta od posebnog interesa.

66 S obzirom na to pojašnjenje, valja istaknuti da je prilikom provedbe uvjeta iz točke 1. podtočke (b) Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006 u svakom pojedinačnom slučaju potrebno utvrditi sprečavaju li vrsta i udjel nečistoća prisutnih u mješavini otpada iz Priloga III.A oporabu predmetnog otpada na način prihvatljiv za okoliš. Kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 64. svojeg mišljenja, u načelu je riječ o činjeničnom pitanju o kojem moraju odlučiti nadležna nacionalna tijela i, prema potrebi, nacionalni sudovi.

67 U tom pogledu valja utvrditi da, kao što su to osobito navele nizozemska vlada i Europska komisija u okviru prethodnog postupka pred Sudom, Uredba br. 1013/2006 ne sadržava nijedan drugi kriterij na temelju kojeg bi se mogao dodatno odrediti doseg tog uvjeta koji se spominje u točki 1. podtočki (b) Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006.

68 Iz toga proizlazi da svakoj državi članici treba dodijeliti određenu marginu prosudbe prilikom provedbe navedene točke 1. U tu svrhu države članice smiju usvojiti kriterije na temelju kojih se mogu odrediti okolnosti u kojima prisutnost nečistoća u mješavini otpada sprečava njezinu oporabu na način prihvatljiv za okoliš, pod uvjetom da time ne ugrožavaju ni doseg ni učinkovitost Uredbe br. 1013/2006, uključujući postupak predviđen njezinim člankom 18. (vidjeti analogno presudu od 12. travnja 2018., Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, t. 47.).

69 Konkretnije, u slučaju usvajanja takvih kriterija, države članice moraju voditi računa o tome da je primjena postupka koji se odnosi na opće zahtjeve o dostavi informacija iz članka 18. Uredbe br. 1013/2006 odstupanje od primjene općeg postupka prethodne pisane obavijesti i odobrenja iz članka 3. stavka 1. te uredbe. Slijedom toga, članak 3. stavak 2. navedene uredbe kao i osobito njezin Prilog III.A, u kojem se pojašnjava doseg potonje odredbe, u načelu treba tumačiti usko.

70 Osim toga, u tom je pogledu važno istaknuti da je cilj točke 1. tog Priloga III.A upravo osigurati primjenu postupka koji se odnosi na opće zahtjeve o dostavi informacija, predviđenog člankom 18. Uredbe br. 1013/2006, koji je ograničen na ono što je nužno za postizanje ciljeva te uredbe, s obzirom na to da se otprema mješavina otpada primjenom tog postupka provodi samo ako ne postoji velika opasnost za okoliš i zdravlje ljudi, u skladu s ciljem iz članka 191. stavka 2. UFEU-a, a koji je osiguranje visoke razine zaštite okoliša na temelju članka 191. stavka 2. UFEU-a, te u skladu s načelima opreznosti i preventivnog djelovanja, na kojima se temelji politika Unije u tom području.

71 U tom bi pogledu uvodna izjava 39. Uredbe br. 1013/2006 mogla biti element na koji se može osloniti pri utvrđivanju kriterija koji bi uzimali u obzir vrstu nečistoća, svojstva otpada koji sadržava nečistoće i njegovu eventualnu opasnost, količinu nečistoća i stanje tehnologije, kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 59. svojeg mišljenja.

72 U tom kontekstu, usvajanje kriterija koji određuju okolnosti u kojima prisutnost nečistoća u mješavini otpada sprečava njegovu oporabu na način koji je prihvatljiv za okoliš omogućava da nadležna nacionalna tijela i gospodarski subjekti unaprijed znaju hoće li se pošiljka mješavine otpada unutar Unije provesti na temelju postupka koji se odnosi na opće zahtjeve o dostavi informacija, utvrđenog u članku 18. Uredbe br. 1013/2006, što pridonosi osiguravanju veće pravne sigurnosti i pune učinkovitosti tog postupka.

73 Međutim, važno je istaknuti, s jedne strane, da, u nedostatku takvih kriterija, nadležna nacionalna tijela mogu provesti ocjenu od slučaja do slučaja kako bi se, u skladu s ciljevima te uredbe, osigurala njezina učinkovita primjena, uzimajući u obzir činjenicu da navedena uredba izričito predviđa mogućnost primjene postupka dostave informacija iz njezina članka 18. na mješavine otpada.

74 S druge strane, ako nadležna nacionalna tijela sumnjaju da se predmetna mješavina otpada može oporabiti na način prihvatljiv za okoliš u smislu točke 1. podtočke (b) Priloga III.A toj uredbi, ta tijela moraju, kako bi osigurala odgovarajuću razinu zaštite okoliša i zdravlja ljudi, provesti opći postupak prethodne pisane obavijesti i odobrenja iz članka 3. stavka 1. navedene uredbe.

75 Naposljetku, valja naglasiti da se, kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 74. svojeg mišljenja, sve dok se ne donese zakonodavna inicijativa za utvrđivanje zajedničkih kriterija koji se odnose na dopuštenu vrstu i udjel nečistoća u mješavinama otpada, što bi bili kriteriji koji bi omogućili ujednačenu primjenu uvjeta iz točke 1. podtočke (b) tog priloga u cijeloj Uniji, može primjenjivati članak 28. stavak 2. te uredbe. U skladu s tom odredbom, ako se tijela države članice otpreme i ona članice odredišta ne mogu sporazumjeti o klasifikaciji pošiljke otpada i stoga o mogućnosti primjene postupka u vezi s općim zahtjevima o dostavi informacija iz članka 18. navedene uredbe, dotični otpad smatra se otpadom navedenim u Prilogu IV. toj uredbi. On stoga podliježe postupku prethodne pisane obavijesti i odobrenja iz članka 3. stavka 1. Uredbe br. 1013/2006.

76 U ovom je slučaju na sudu koji je uputio zahtjev da, uzimajući u obzir gore navedene elemente ocjene, utvrdi podrazumijeva li u glavnom postupku prisutnost nečistoća u predmetnoj mješavini otpada da se, s obzirom na zahtjeve koji proizlaze iz točke 1. Priloga III.A Uredbi br. 1013/2006, ta mješavina ne može svrstati na popis mješavina otpada iz tog priloga i stoga ne može podlijegati, u skladu s njezinim člankom 3. stavkom 2. točkom (b), općim zahtjevima o dostavi informacija u smislu njezina članka 18.

77 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti na sljedeći način:

– članak 3. stavak 2. točku (a) Uredbe br. 1013/2006 treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na mješavinu otpada od papira, kartona i papirnatih proizvoda, pri čemu je svaka vrsta otpada obuhvaćena nekom od prvih triju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Baselskoj konvenciji, koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, a koja sadržava do 10 % nečistoća;

– članak 3. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1013/2006 treba tumačiti na način da se primjenjuje na takvu mješavinu otpada, s jedne strane, ako ta mješavina ne sadržava materijale koji su obuhvaćeni četvrtom alinejom rubrike B3020 Dodatka IX. toj konvenciji, koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, i, s druge strane, ako su ispunjeni uvjeti iz točke 1. Priloga III.A toj uredbi, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Troškovi

78 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 3. stavak 2. točku (a) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/2002 od 10. studenoga 2015., treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na mješavinu otpada od papira, kartona i papirnatih proizvoda, pri čemu je svaka vrsta otpada obuhvaćena nekom od prvih triju alineja rubrike B3020 Dodatka IX. Konvenciji o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju, potpisane u Baselu 22. ožujka 1989., odobrene u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 93/98/EEZ od 1. veljače 1993., koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, a koja sadržava do 10 % nečistoća.

Članak 3. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 1013/2006, kako je izmijenjena Uredbom 2015/2002, treba tumačiti na način da se primjenjuje na takvu mješavinu otpada, s jedne strane, ako ta mješavina ne sadržava materijale koji su obuhvaćeni četvrtom alinejom rubrike B3020 Dodatka IX. toj konvenciji, koja je preuzeta u Prilogu V. dijelu 1. popisu B te uredbe, i, s druge strane, ako su ispunjeni uvjeti iz točke 1. Priloga III.A toj uredbi, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Potpisi